

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΗΡΩΙΔΕΣ.

Τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου ἔφερε δύο μεγά-
λας καὶ ριζικάς μεταβολάς εἰς τὴν κοινωνίαν —
εἰσήγαγε καθαρώτερον καὶ ὑψηλότερον κανόνα

κρίσεις τὰς προερχομένας ἐκ τοῦ φύλου. « Ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ, ἔγραφεν ὁ Παῦλος, δὲν ὑπάρχει
Ἰουδαῖος, ἢ Ἑλλήν, δοῦλος ἢ ἐλεύθερος, ἀνὴρ
ἢ γυνή. »

Ἡ ἀλήθεια ἐγένετο καταφανὴς εἰς τὰ παθή-
ματα τῶν μαρτύρων, οἱ ὅποιοι ἐμαρτύρησαν διὰ

Ἡ χριστιανομάρτυς Βλαδίνα.

ζωῆς δι' ὅλους, καὶ ἠλευθέρωσε τὴν γυναῖκα ἀπὸ
τῶν δεσμῶν τῆς ταπεινώσεως, εἰς τὴν ὁποίαν
εὑρίσκετο ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων.

Ὁ χριστιανισμὸς ἠκύρωσεν ὄχι μόνον ὅλας τὰς
διακρίσεις τὰς προερχομένας ἐκ τοῦ γένους καὶ
τῆς τάξεως ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἀνακηρύξας πάν-
τας ἴσους καὶ ἀδελφούς, ἀλλὰ καὶ ὅλας τὰς δια-

τὸ Εὐαγγέλιον. Πρὸ τῆς ἐλευσεως τοῦ Χριστοῦ
εἰς τὸν κόσμον, ὁ εὐγενὴς στρατὸς τῶν μαρτύρων
δὲν ἐδέχετο εἰμὴ ἄνδρας εἰς τὰς τάξεις του. —
Ἀλλὰ μετὰ τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Χριστοῦ καὶ
αὐταὶ αἱ γυναῖκες συμμετέσχον τῆς τιμῆς τοῦ
μαρτυρίου, ὡς συμμετέσχον καὶ τῆς χάριτος τοῦ
Εὐαγγελίου.

Μία ἐκ τῶν ἐπιφανῶν ἡρωϊδῶν τοῦ χριστιανισμοῦ ἦτο καὶ ἡ μάρτυς Βλαδὶνα. Αὕτη κατήγετο ἐκ τινος Γαλλικῆς πόλεως καλουμένης Βιέννης, ἔζη δὲ ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Μάρκου Αὐρηλίου.

Κατηγορηθεῖσα ὅτι ἐνείχετο εἰς ὄργια αἰσχρά, κατεδικάσθη εἰς θάνατον μετὰ δύο ἄλλων χριστιανῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτο καὶ ἡ δέσποινά της. Ἡ Βλαδὶνα ἐδέθη ὀπισθάγκωνα ἐπὶ ξυλίου στύλου, εἰς τὴν σκηνὴν δὲ ταύτην ἐξετέθη εἰς τὴν λύσσαν τῶν θηρίων, τὰ ὁποῖα εἰσῆχθησαν εἰς τὴν σκηνήν. Ἀλλὰ τὰ θηρία ἀντὶ τὴν κατὰξέσχισιν, ἐξηπλώθησαν ὡς γατάκια παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς.

Τοῦτο ἀντὶ τὴν κίνησιν εἰς θαυμασμὸν καὶ συμπάθειαν τοὺς διώκτας της, τοὺς παρώργισεν ἔτι μᾶλλον καὶ ἀφοῦ ἐδάρη ἀνιλεῶς, ἐψήθη κατημένη ἐπὶ καθέδρας, καὶ πρὶν ἢ ἡ ψυχὴ ἀπέλθῃ ἀπὸ τοῦ σώματος ἐτιλύχθη εἰς δύκτιον καὶ ἐρείφθη ἐνώπιον φοβεροῦ ταύρου, ὅστις τὴν ἀπετελείωσε μὲ τὰ κέρατα καὶ τοὺς πόδας του!

ΕΚ ΤΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΠΕΤΡΑΣ.

Μάιος ἦτο θερπνός· ἡ πλουσία καὶ θάλλουσα φύσις
τὴν ἀνθοστόλιστον εἶχεν ἀπλώσει αὐτῆς ἀλουργίδα.
Αὔραι λεπτύρου λεπταί, διαχέουσαι δρόσον καὶ μύρα,
ἔπαιζον πρὸς τοὺς ξανθοὺς καλλικόμων παρθένων
βοστρύχους.

Δρόσου σταγόνες ἐδῶ τὸ κατάλευκον κρίνον ἐκύρτουν·
καὶ ἐπὶ χλόης φαιδρᾶς ὡς πολῦτιμοι ἦσσαν λιθοὶ
Σμήνην ἐντόμων χρυσῶν παρεκεῖ ἐκινούντο βομβοῦντα·
κι' εἰς ροδοδάφνας ἀνθοῦσας πλησίον ρυάκων πηδώντων,

Ἦδυπαθεὶς ἀηδόνων εὐθύμων ἠκούετο μέλος·
εἶν' ἑορτὴ τοῦ παντός αἱ ἡμέραι τοῦ ἔαρος! εἶναι
τῆς θεικῆς καλλονῆς τὸ ἀπαύγασμα! πᾶσα καρδία,
πᾶσα ζωὴ κατ' αὐτὰς ἐξυπνεῖ καὶ ὀργῶς ἀνακράζει:
«Θέλω κάγῳ τῶν καλῶν νὰ μετάρχω τοῦ Πλάστου
[μου δώρων!]

Πλὴν ἡ κακοῦργος ψυχὴ βυθισμένη εἰς σκέψεις ἢ
[λύπην,
εἰς τοῦ παντός τὴν χαρὰν αὕτη μόνη λογίζεται ξένη,
μόνη αὕτη μελετᾷ στεναγμοὺς, ὀνειρεύεται γόους,
«Ὅταν καὶ γῇ κι' οὐρανὸς ὡς θερμοὶ ἔρασταί μειδῶσιν.

B. ΕΜΜ. ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ.

ΛΟΓΕΙΑΙ ΕΝ ΤΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ.

Ἡ μεγίστη δυστυχία ἡ ἐπελθοῦσα εἰς τὰ βιβλία κατὰ τὴν ἀρχαιότητα συνέβη διὰ τῆς καταστροφῆς τῆς βιβλιοθήκης τῆς Ἀλεξανδρείας.

Ἡ βιβλιοθήκη αὕτη ἐφυλάττετο εἰς δύο κτίρια, τὸ ἐν τῶν ὁποίων λέγεται, ὅτι περιεῖχε 400,000, τὸ δὲ ἄλλο 300,000 τόμων. Τὸ πρῶτον κατεστράφη τυχαίως ὑπὸ στρατιωτῶν. Τὸ ἄλλο ἠυξήθη κατόπιν καὶ μάλιστα ὑπερέβη τὸ καταστραφέν μέρος, ἀλλ' ἐπὶ τέλους κατεστράφη ὑπὸ τοῦ Καλίου Ὀμάρ, ὅστις λέγεται, ὅτι εἶπεν, «ἐὰν τὰ βιβλία ταῦτα ἦσαν σύμφωνα πρὸς τὸ Κοράνιον, εἴσαν ἄχρηστα. Ἐὰν δὲ ἀσύμφωνα, βλαπτικά καὶ ἐπομένως καταστρεπτικά.» Κατὰ συνέπειαν διανεμήθησαν εἰς τὰς 4,000 λουτρῶν τῆς πόλεως, καὶ ἐχρησίμευσαν πρὸς θέρμανσιν τοῦ ὕδατος αὐτῶν ἐπὶ ἑξ μῆρας!

Ἐκτὸς τῆς μεγάλης ταύτης καταστροφῆς τῶν ἀρχαίων συγγραμμάτων πολλὰ ἄλλα κατεστράφησαν διὰ βασιλικῶν διαταγμάτων, ἄλλα δι' ἀποφάσεων Συνόδων καὶ ἄλλα ὑπέπεσαν εἰς τὰ ἀναθέματα τῶν Παπῶν. Οὕτω λ. χ. ὁ Πάπας Ἀλέξανδρος ὁ Γ' διέταξε νὰ καῶσι πάντα τὰ συγγράμματα, ὅσα δὲν ἦσαν εὐνοϊκὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Ὁ δὲ Πάπας Γρηγόριος ὁ Η' διέταξε νὰ κατακαῇ ἡ ἐν Παλαιστίνῃ βιβλιοθήκη, ἣτις εἶχε πλουτισθῇ παρὰ διαφόρων αὐτοκρατόρων! Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς δὲ ταύτης ἤρχισεν ἡ διάκρισις μεταξὺ ἱερᾶς καὶ θύραθεν, ἥτοι κοσμικῆς φιλολογίας, πάντα δὲ τὰ συγγράμματα, ὅσα δὲν ἦσαν ἐπικυρωμένα, ἢ ἐπιδοκιμασμένα ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας θεωροῦντο κοσμικά! Οἱ δὲ Ἰησοῦται ἐκήρυξαν ὡς τοιαύτην πᾶσαν τὴν φιλολογίαν τῶν Βασιμῶν καὶ ἐπὶ τέλους κατέστρεψαν ἀποτελεσματικῶς καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτῶν, διὰ τῆς προγραφῆς τῶν τοιοῦτων συγγραμμάτων.

Μεγίστην καταστροφὴν εἰς τὰ κοσμικὰ λεγόμενα συγγράμματα ἐπέφερον οἱ λεγόμενοι Ἰνδεῖς, οἵτινες ἦσαν κατάλογοι βιβλίων, ἅτινα δὲν ἐπετρέπετο εἰς οὐδένα νὰ ἀναγινώσκῃ. Τοιοῦτός τις κατάλογος, ἦτο ὁ καλούμενος *Καθαρτήριον*, διὰ τοῦ ὁποίου ἐσημειοῦντο τὰ βιβλία, ὅσα εἶχον ἐπιθεωρηθῇ καὶ διωρθωθῇ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας καὶ οὕτω κατασταθῇ κατάλληλα πρὸς ἀνάγνωσιν!

Ἀλλ' οἱ Παπικοὶ δὲν ἦσαν οἱ μόνοι διώκται καὶ καταστροφεῖς τῆς κοσμικῆς φιλολογίας. Οἱ ἀναμορφωταὶ συνέτεινον τὸ κατ' ἑαυτοὺς εἰς τὸ ἔργον τοῦτο τῆς καταστροφῆς, ἰδίως οἱ καλούμενοι Πουρτανῶν ἢ Καθαρισταί, οἵτινες κατὰ προτίμησιν συνέλεγον τὰ κεχρωματισμένα καὶ ἀ-